

ber 1926, skulde virke. Men nu, da man har en politisk Mulighed derfor, og da Partiet Venstre for at gennemføre sin Nedskaeringspolitik og for at blive fri for at gennemføre den Toldpolitik, som Højre forlanger, har udleveret Arbejdsløsheds-kasserne til Arbejdsgiverforeningens For-godtbefindende og til, at det konservative Folkeparti kan ødelægge dem, skal de Regler, der hidtil har været gældende i mange, mange Aar, fejes til Side, og i Stedet for skal der, foruden de Regler, der er fastsat i selve Loven, fastsættes nærmere Regler for Genaabningen for 3 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Uden at fornærme Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg vil jeg dog gerne have Lov til at bruge det Udtryk, at jeg begriber ikke, hvad den Hund skal i det Spil Kegler. Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg har hidtil ikke haft noget som helst at gøre for det Afsnits Vedkommende, som vedrører Arbejdsløshedsforsikring.

Og hvad er det saa for et indenrigsministerielt Arbejdsudvalg, man opretter i Henhold til det foreliggende Lovforslag? Ja, det er det Arbejdsudvalg, som det nuværende Ministerium vælger de Folk til, som skal ind i det paa Ministeriets Vegne. Derved er der sikret det et meget stærkt konservativt arbejdsgivervenligt Flertal. Et saadant, det indrømmer jeg, findes ikke i B-Nævnet. Derfor er det aabenbart, at B-Nævnet skal smides ud fra den Stilling og det Hverv, som det har varetaget i alle de mange Aar paa en saadan Maade, at der ikke har været gyldig Grund til Klage. Nu skal dette uden videre overføres til en Institution, der nedsættes og vælges for en afgørende Del af Udvalgets Vedkommende af det nuværende Ministerium. Og Loven indeholder ikke et eneste Ord om, hvordan Rigsdagen atter bliver af med de Personer, der vælges ind i det Udvalg af den nuværende højtærede Indenrigsminister. Jeg synes, ærlig talt, at det er lidt mere, end man har Lov til at byde selv sine Modstandere, dette: at man skaber en bombesikker konservativ Institution og gør den uafsættelig. Saa længe Loven gælder, kan der ikke foretages noget Nyvalg til dette Udvalg. De konservative Folk, der vælges ind i Udvalget af den nuværende højtærede Indenrigsminister, har Lov til, uanset hvilket som helst andet Ministerium der kommer, at lægge en klam Haand paa alt det, som det maatte passe Arbejdsudvalget at lægge sin klamme Haand paa. Man kunde fristes til at spørge — den højtærede Indenrigs-

minister var lidt inde paa, at det kunde være Uger, inden man var færdig med at undersøge, hvor stærkt en Arbejdskonflikt berørte et eller andet Fags Arbejdsløsheds-kasse —: Foreligger der noget som helst Bevis for, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke aldeles omgaaende har meddelt Direktoratet, hvad Direktoratet skulde bruge til Undersøgelse og Afgørelse af en eller anden Sag? Kan det paa noget som helst Punkt bevises, at Arbejdsløsheds-kasserne bevidst har undladt at indsende Oplysninger, saaledes at Afgørelsen ikke kunde træffes i rimelig Tid? Jeg vil gerne sige, at hvis der et eller andet Sted har siddet en meget elendig Ledelse for en Arbejdsløsheds-kasse, kan det naturligvis ikke være fældende for alle Arbejdsløsheds-kasser. Men har man Bevis for, at virkelig betydende Arbejdsløsheds-kasser har gjort sig skyldige i saadanne Forsømmelser, at Ændringer som de her foreslaaede er begrundede, som i Realiteten ikke er af saglig Art, men er af ren og skær overklasse-politisk Art?

En anden ny Bestemmelse er den, at der ikke maa udbetales Understøttelse til Arbejdere indenfor en konfliktberørt Virksomhed, hvis Arbejdsløshed er direkte affødt af Konflikten. Hvem skal afgøre, hvilke Arbejdes Arbejdsløshed der er en direkte Følge af Konflikten? Efter hvilke Regler skal denne Afgørelse træffes? Arbejderne kan lockoutes i et officielt meget lille Tal. Arbejdsgiverforeningen kan vedtage at lockoute f. Eks. et Fag som Kedelpasserne, der passer Kedlerne rundt omkring i alle mulige Industrier, og kan overfor en uvidende Offentlighed faa den smukke Position, at man kun har lockoutet et Par Tusind Mand, men samtidig kan Arbejdsgiverforeningen med denne Bestemmelse i Haanden dekretere, at ikke een af de 200 000 Mand, der paa Grund af Kedelpasserlockouten er blevet arbejdsløse, kan faa en eneste Øre i Understøttelse nogetsteds fra. Hvis det er at gøre Arbejdsløsheds-kasserne neutrale, beklager jeg, at jeg afgjort hverken deler den højtærede Ministers Syn paa Neutralitetsbegrebet eller det Syn, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) har paa den Sag. Det er ikke Neutralitet. Hvis man sagde, at naar Arbejderne strejker, maa de tage Følgen, de maatte paa Forhaand vide, at de ved at erklære Strejke trak deres Kammerater ud i Arbejdsløshed, saa kunde man forstaa det, det var der en Smule sund Logik i; men at Arbejdsgiverforeningen kan begrænse Lockouten for overfor Of-